

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De milite, cui crux inclinavit, quia inimico suo pepercerat ob illius amorem,
cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

480 DE DIVERSIS VISIONIBVS

cum oculos aperiret, ut eum, quem spiritu viderat, cerneret, visio disparuit. Requisitus a fratre Richardo Conuerso religioso, cum ei recitasset visionem, si Dominum aliquid interrogasset de eodem opere, respondit: Non, iam dictam prætendens necessitatē. APOLLONIVS: Quid est quod Saluator in viro sancto opus reprehendit, quod tamen ei innotescere noluit? CESARIVS: Puto quia illum de omnibus suis operibus voluerit esse sollicitum, ut dum unum nesciret, de singularis timeret. Idem ante mortem suam confessus est Abbati nostro, quod voces angelorum nocte quadam audierit in cœlo. Obiit autem in ipsa dulcissima festiuitate assumptionis Domini nostre, ipsius ut spero precibus, cui deuotè seruierat, die tali de terris assumptus in cœlum. Non solum consolatio est in Christi passione, immo etiam in sacris imaginibus, quæ eandem beatam passionem repræsentant. Nam honorantes ilias Christus honorat & remunerat, punit indeuotos & negligentes.

CAPUT XXI.

*Parim
gines p.^{as}
fionis
Christi
miracu-
bus fiant.*

Emporibus nostris in prouincia nostra, sicut audiui, miles quidam alterius cuiusdam militis patrem occiderat: casu accidit, ut occisi filius occisorem caperet: quem cum in ultionem patris extracto gladio trucidare vellet, ille pedibus eius prostratus ait: Rogo vos domine, per honorem sanctissime crucis, in qua Deus pendens misertus est mundo, ut mei miseriamini. Quibus verbis ille compunetus, cū staret, & quid facere vellet, deliberaret, inualescente misericordia, hominem leuauit, & ait: Ecce propter honorem sanctæ crucis, ut mihi, qui in ea passus es, peccata mea indulgeat, non solum tibi culpam remitto, sed & amicus ero, deditque ei osculum pacis. Non multo post, idem miles cruce signatus mare transiens, cum ecclesiam Dominici sepulchri, aliis peregrinis viris honestis de sua prouincia commixtus, intraret, & ante altare proximum trasiret, imago Dominici corporis illi satis profundè inclinavit de cruce. Hoc cum aliqui ex eis considerassent, nec tamen scirent cui tam

tum honorem exhibuisset, ex consilio singillatim reuersi sunt, nec tamen alicui eorum inclinatum est, nisi cui prius: tunc causam sciscitantes, cum ille dicere se indignum esse tanto honore, quæ suprà dicta sunt memoriae occurserunt: quæ cum fratribus retulisset, mirari sunt de tanta Dei humilitate, scientes imaginis eius inclinationem facta fuisse pro gratiarū actione.

CAPVT XXII.

Soror quædam ordinis nostri, capellam orationis ingressa, cum ante altare coram crucifixo psalmos legeret, & cum tardè esset, custos illam ibi esse nesciens, ostium forinsecus clausit, & recessit: quod cum illa intrinsecus audiret, nec tamen pulsare presumeret, ibidem pernoctauit: & sicut ab eius ore audiui, radius quidā, ad instar stellæ, de brachio extensis crucifixi, tantum ei luminis præstítit, ut in tenebris, illius beneficio, psalmos suos legeret. Est super idem altare imago virginis lignea, filium tenēs in sinu, cum quæ sanctimonialis tempore quodam coram illa psalterium lecitaret, puerulus inopinatè aduenit, & quasi scire vellet quid illa legeret, in librum respexit, & rediit. Est autem eadem venerabilis femina laica & vidua, multumque circa ordinem nostrum feruens ac deuota, plurimas habens à Deo consolationes.

CAPVT XXIII.

Nouius quidam in Hemmenrode, cum vice quadam in choro ad versiculum sanctæ Trinitatis deuotè inclinaret, crucem fronti suæ imprimi sensit, & puto quod eadem hora cogitauerit de passione. Vocatur autem Hermannus, & adhuc vivit. APOL. Puto quod sculptores & pictores sacrarū imaginum aliquod speciale præmium ex hoc percipiant. CÆSARIVS: De hoc dubitare non debes, si tamen magis sit deuotio, quam auaritia mercidis in causa.

H h CAPV